

**Aurea Rosa id est preclarissiam[!] expositio sup[er]
euangelia totius anni: de Tempore [et] de Sanctis. tam
s[ecundu]m ordine[m] Predicato[rum] q[uam]
s[ecundu]m Curia[m]**

Mazzolini, Silvestro

[Augsburg], 31. Okt. 1510

VD16 M 1750

D[omi]nica quarta post oct. pasce. Textus euange. Jo. ca. xvi.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70429](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70429)

Hoc tñ qđ hīc dī: vt idem aīr: diuersi heretici assumūt ad sui erroris velamētum: vñ hīs q̄ sibi adherēt in occulto qđaz dī: cūt rūrpiſſima q̄ nō audent publicare: q̄ſi hec ip̄a ſint. que tūc diſcipuli portare non poterāt: z ca docuerit ſpūſſctūs. Nō eſt q̄ intelligendū q̄ſi aliq̄ ſecreta fidei raceant fidelibz puulis: que ſint dīgenda maioribz ſcoriſuz: qz omnibz chriſtīfidelibz oīa que ſunt fidei pponunt. iuxta illud Mart h. x. Quod in aure audīſtis in cubiculis: p̄dicabitur in tectis. Sed aliter rudibz atqz aliter peritis ſunt pponēda. ſicut myſterīū incarnatiōis non eſt pponendū rudibz q̄ ad ſubtilitates ei⁹: quia cū intelligere nō poſſent ſcādaliſarēt. Oīa q̄ que erāt fidei eis dñs ppoſuit: ſz nō illo mō q̄ poſt eis reuelauit: maxime in patria. Iſta q̄ ſunt q̄ portare nō poterāt. ſ. plena noticia diuīdī rī: puta eq̄litas diuinaz pſonaz z hmōi. Tñ z apls audiunt arcana ſba que nō lī ſer hominī loq̄ ſ. Loz. xj. que nō erāt de alia ſitate fidei ſz de eadem altiori mo/ do. Itē ſpūalis intellectus ſc̄pturaz quez tūc nō habebāt: ſz habuerūt qñ apūt illis ſenſum vt intelligerēt ſc̄pturas. Lu. vi. Itē paſſiones z picula q̄ paſſuri erant: q̄ tunc tanqz imbecilles portare. ſ. eq̄ animo audire nō poterāt. (Cum aut̄ venerit ille ſpūs ſc̄pturaz). ſ. docens veritatē: ad differentiā diaboli (docebit vos omnem veritatē) neceſſariā ad ſalutes: pro vobis et p alijs edocēdis. Sed qz vt dicit Didim⁹: aliq̄s poſſz exiſtimare: hunc ſpūritū filio eſſe maiorē: eo q̄ ſuppleat doctrinā filij: ideo ſubdit (Non em loquet̄ a ſemetipſo) ſd ē ſm Aug. et Didimū nō tradet doctrinam quam a ſe habet: ſed quam ab eo a quo habet eſſentiā que in eo idem eſt cū ſcientiā (ſed quecūqz audiet) ſc̄z a patre et filio a quo eſt (loquet̄) Accipitur aut̄ h au dīre p accipe: quia ſpūſſctūs omnia q̄ habet accepit a patre z filio. Nec tamē patre vel filio credend⁹ eſt mīnor. qz totū quod habet pater z filio cōmūicant ei. Nō autē debet ſm Aug. ſup Joan. quenqz mouere quod dicit̄ eſt: audiet in futurū. qz illa audientia eterna eſt. ideo vt ait: circa eā poſſum⁹ oīm tēporz ſbis vti. Audit q̄ et audiuit z audiet. (Et q̄ vctura ſūt annūci

abit vobis) nō oīa ſz oportuna. vtputa mā la que paſſuri erant ſm Bedā: et ſtatū cotius ecclīe: vt Joanni in Apocalypſi. z petro ſuū martiriū. ij. Pe. j. et Paulo furuſ ras ſibi tribulationes in Hieroſolymis. Actū. xx. (Ille me clarificabit). ſ. glificabit. z hoc dupliciter ſm Aug. fecit. Vno modo inq̄tū apoſtolos docuit chriſti myſterīa: vt equalē deo crederēt que hominē ſicut homines cogitabāt. Alio modo inq̄tū repleuit aplos: q̄ deſposito timore chīm predicauerūt. (quia de meo accipiet z annūciabit vobis) Spūſſctūs em ſc̄ dicit Didim⁹ et Aug. licz ſit idem in eſſentiā cum filio et patre: tamen ali⁹ eſt in pſona. ideo ab eis accipit eſſentiā z ſc̄iāz. z non ſm partē: ſed totā. alioqn eis nō eēt equalis. Unde ſicut dicit ſctūs Tho. ſu p Joan. hīc ly de non dicit participatiōez: ſed conſubſtantialitatē

Est aut̄ h morale documētū vt nō p̄ſu mātr ſubtilitates fidei ſcrutari q̄ talia portare nō p̄nt. iuxta illud. Altiora te ne queſteris. Eccleſiaſtici. iij.

Dñica quarta post oct. pasce

Textus euange. Jo. ca. xvi.

Ven amē dico vobis
Si qđ petieritis patre in nomine meo dabit vobis. Vſqz mō nō petiſtis quicqz in nomine meo petite z accipietis: vt gaudiū veſtrū ſit plenum. Hec in puerbijs locutus ſum vobis Venit hora cuius iam non in prouerbis loquar vobis. ſed palam de patre meo annūciabo vobis. In illo die in nomine meo petetis. Et nūc dico vobis: quia ego rogabo patrem de vobis. Ipſe enim pater amat vos: qz vos me amatiſtis z credidiſtis qz a deo exiui Exiui a patre z veni in mūdū. Itēz relinquo mūdū. et vado

Dñica. III. infra octāas paschē

ad patrē. Dicit ei discipuli ei?
Ecce nūc palā loqueris et puer
bium nullū dicis: Nūc scimus
qz scis oia: et nō opus est tibi vt
quis te interroget: In hoc cre
dimus: qz a deo existi

Aden dico vobis

a siqd petieritis etc.) Ioan. xvj.

Circa pñsens euāgelij sciendū
est qz sicut ex eo colligit discipuli ch̄i que
dam scire desiderabāt de quibz ch̄us eos
edocuit absqz hoc qz illū interrogaret. Hoc
em̄ p̄tz ex eo qz in fine euāgelij postqz eos
de mltis docuerat: dixerūt. Nūc scim⁹ qz
scis oia: et nō est opus tibi vt qz te inter
roget. Nā satis pbabiliter dici potest qz
desiderabāt scire tria puncta. Prīmū: vt
deus eos facilliter exaudiret. Secundum
vtz eos deus amaret. Tertiu: vtz ch̄us
ad patrē haberet redire sicut exierat ab eo
De his autē oibz ch̄is eos edocuit.

Quantū ad primū sciendū est qz ea que
dicunt in pñenti euāgelio dicta sunt ea no
cre qua traditus est dñs: et fere statim post
ea que dicta sunt in euāgelio qd p̄cessit
immediate ante p̄cedens: ideo a fine illi⁹
inchoanda nūc est expositio. Postqz ergo
dixerat: itez etiā videbo vos etc. subiūxit:
(Et illo die) itez quādo iteruz videbo vos:
(me nō interrogabitis quicqz) Sicut autē
dicit Chryz. verbū grecū hoc loco positū:
sonare pōt rogabis: et interrogabis: et cō
sequēter hoc qd hic dicit: dupliciter intelli
gi potest. Vno mō vt loq̄mur fm̄ Chry.
de die resurrectionis ch̄i. Sic em̄ fm̄ men
tem eius dicendū est qz apli in ch̄i resur
rectione habuerūt sensum apertū ad intel
ligēdas scripturas: vt dicit Luc. vlti. idō
nihil ch̄m eo tēpore interrogabāt irratio
nabiliter sicut p̄us: euz dicebāt: Dñe quo
vadis. Quāuis etiā tūc aliq̄ interrogarēt
Nam et Petrus de Ioanne q̄sivit: Dñe:
hic autē quid. Ioā. vi. et Act. j. quidā in
terrogabāt: Dñe si in tēpore hoc restitū
es regnū israel. Et vt idē dicit in eadē die
resurrectionis: nō rogabis: id est nō indig
ebitis mediatore: ad impetrandū: s; suf
ficiet nomē meū: qd inuocādo oia accipie

ris. Alio mō fm̄ Aug. loq̄ndo de die mox
tis seu vistonis qua ad gl̄iam eternā erant
ducēdi: que vna die cōtinua et p̄petua du
rat. Et tūc planus est textus: quia beati i
essentia diuina vident quecūqz appetunt
videre: et habent om̄ia qz volunt: vnde nō
habēt opus interrogare de aliq̄ vel roga
re. Sed cōtra opinionē Chryz. arguit
Primo: quia tēpore resurrectionis aposto
li aliqua interrogauerūt: vt dictum est.

Secūdo: quia etiam eo tēpore ch̄m orauerūt
seu rogauerūt: quia scauerūt p̄ scripturā
ras illū esse deū. Ad primū quod est Au
gusti, dupliciter dicit fm̄ mentē Chryz.
Primo qz intelligendū est de petitiōe ir
rationali: vt dictū est. Secūdo qz sub
die resurrectionis includit: vt s. Tho. sup
Ioan. dicit: etiā ip̄m diem quo a spiritu
sancto edacti sunt om̄ne veritates. Ad se
cundum dicit fm̄ mentē eiusdem qz ch̄us
stus dupliciter rogatur. Vno modo. vt
mediator: quod competit ei inq̄ntum ho
mo est. Alio modo vt deus. Sic ergo illa
die eū rogabant vt deū: nō vt mediatorez
Eti ip̄e orat p̄ nobis: tñ ecclesia nō rogat
illū interpellantē: sed miserantē. Nā nec
dicimus Ch̄iste ora p̄ nobis: sed misere
re nobis. Cōtra expositionē s̄o Aug.
arguit Primo sic Nā sancti interrogāt in
gloria. Nā fm̄ Diony. illa vox Esa. lxxij.
Quis est iste qui venit de edom: est vox
angeloz: Et sancti etiam dicūt: Quis est
iste rex gl̄ie: post ch̄i mortē: eū tñ tē iā di
uinam essentia viderent fm̄ Tho. ij. pre.
et in alijs locis. Secūdo: nam sancti orāt p̄
nobis: vt d̄ Hieremia dicit. ij. Machab.
vlti. et etiā p̄sc. quia dicit Apoc. vij. Uscqz
quo domyne nō vindicas sanguinē nostz.
Solutio ad vtrūqz horū dicit siml: qz glo
ria sanctorū ante diē iudicij est quidē icho
ta: sed non est p̄summata: quia expectant
gl̄iam corpis et cōpletionē numeri electo
rum. Ideo vsqz ad tēpus illud rogant et
interrogāt de his que nō spectāt ad essen
tiam beatitudinis. Sed post p̄summata
gl̄iam nihil restabit cognoscendū vel pe
tendum: et p̄ illo tēpore ista sunt intelligē
da. Qd autē de angelis obijcitur dicēduz
est qz angeli interrogāt de mysterijs hūa
nitatis sed nō diuinitatis: et h̄ vsqz ad diē

iudicij respectu aliqz reuelandoz esse pōt
 Sequit mō pñs euangelij cui expositio
 Chryf. videt esse pñmōz (Amen amē). i.
 vere (dico vobis: si qd petierit patre in no
 mine meo: dabit vobis) qd dicat fm Chry.
 23 in die resurrectionis et spūfcti nō inter
 rogabitis me. s. tanq̄ mediatorē: tñ habe
 bitis meū auxiliū: qz petet̄ i noie meo a
 patre ad que habebit, accessuz p me. Du
 pliciter aut in noie ch̄i petim⁹. Uno mō
 qz petim⁹ pñmōtia ad salutē: sicut et hoc
 nomē Iesus interpretatur saluator. Et sic
 nō videt pñs locus intelligi: ppter id qd se
 quit. vsqz mō rē. Alio mō: qz ipm ch̄i no
 mē inuocat cū et idē ipse Iesus sit de⁹. Pe
 tere q̄ patre in noie ch̄i ē inuocare patre
 cum filio: quod fit multipliciter: cū filius sit
 equalis patri. Uno mō et pñmō: qz ipse
 filius solus explicite inuocat: et p̄sequer
 tota trinitas implicite: cū oēs tres diuie
 p̄sone siml exaudiat: sicut et habet opa ad
 extra indiuisa: cū eadē numero sit oim po
 tentia: vt cū dicit: Fili redēptor mūdi deus
 miserere nobis. Alio mō qz tota trinitas
 inuocat: exp̄presso ternario nūero: vt San
 cta trinitas vn⁹ deus miserere nob. Ter
 tio qz deus inuocat in q̄ est p̄sonaz trini
 tas: vt Exaudi nos dñe. Quarto qz expli
 cite inuocat pater et filius: sed pater i recto:
 filius in obliq̄: vt Cōcede nobis dñe p̄ ch̄i
 stū dñm nost̄. Hoc aut fit ad scanduz qz
 pater p̄ filii opaf. et qz ipse filius a p̄re ac
 cipit hoc ipm qz nos possit exaudire: quia
 nihil habet filius nisi qd accipit a patre: et
 nihil habet p̄ qd nō cōicauerit filio. Un
 Joā. xvij. Via mea tua sunt et tua mea s̄
 Nec obstat de relatiōibz paternitatē et fili
 atōis: quia ille nō dicit aliqd. s. ad aliqd
 vt habes a sc̄to Tho. in mltis locis. Au
 gusti. aut p̄sentē textum sic introducit: In
 die glie me nō rogabit: quicqz: sed tñ in
 terim dum in p̄grinatōe p̄ueramini (si
 qd petieritis patre in noie meo: dabit vo
 bis) et intellige dūmodo cū debitis p̄ditio
 nibus postulasset: q̄ sunt: vt p̄mo postu
 letur p̄se. Atqz em̄ ille ali⁹ p̄ q̄ postulat
 nō est dign⁹ exaudiri. et Sc̄do p̄seuerant
 quia fm Aug. quedā petita nō negant: s.
 vt cōgruo denf tēpore differunt: et Tertio
 pie: qd multipliciter intelligit. Dicit em̄

pie petere p̄mo ille qui petit ex habitu
 pietatis seu religiōis que est virtus qz q̄s
 est dei cultor: et Sc̄do qui petit p̄mōtia
 ad talem habitū seu aliqd deo gratuz. Et
 hos duos modos tangit sc̄tus Tho. ij. ij.
 q. lxxij. ar. xv. ad. xij. et siml in. iij. vii.
 xv. q. iij. ar. vij. q. ij. et Tertio fm aliq̄s
 pie petit quādo nō petit aliqd p̄ferens ad
 peccandū: siue illud sit gratū siue nō: iuxta
 illud psal. Iniquitatē si aspexi in corde meo
 nō exaudiet deus: quia. s. vt dicit Chryf.
 nescit iusticia dei patrocina dare criminū
 bus. Quarta dicit est: qz res petita sit ne
 cessaria id est vtilis ad salutē. (vsqz mō
 nō petistis quicqz: in noie meo) id est noie
 meo inuocato. Sed p̄ra: qz Lu. x. dicit
 cū discipuli: Dñe in noie tuo etiā demō
 nia subiiciunt nobis. Expellebāt autē de
 mones otando: ergo nomē ch̄i inuocabāt
 Ad hoc pōt dici dupliciter. Uno modo qz
 adhuc nihil petuerant magnū a patre in
 nomē ch̄i. Sola em̄ spūalia et eterna sūt
 aliqd: nō aut tēporalia respectu spūalium
 nisi ad illa ordinent. Est obijctaf qz pe
 tuerūt sibi ostendi patre. Dico qz hoc nō
 petuerūt a patre p̄ q̄ hic est sermo: sed a
 ch̄o homine. Alio modo vt dicant apo
 stoli inuocasse nomē ch̄i: sicut nos inuo
 camus nomē sc̄ti Nicolai aut alteri⁹ san
 cti viri: nō autē sicut nomē di equalis do
 patri. Un et videt qz mirarent de tali sub
 iectione demonū: qd nō fecissent si ch̄m
 filium dei nouissent per naturā: et nō solū
 p̄ excellentiā gratie. (Petite et accipiens:
 vt gaudiū vestrū pleni sit) quod dupliciter
 intelligitur. Uno modo vt gaudiū pleni
 tudo sit quoddam consequēs ad rem im
 petratam. Et sic loquitur Theo. dicens:
 Alacritas em̄ vestra tunc erit integerrī
 ma: cum ad votum vobis petita succedēt
 Hecille. Alio modo: vt sit ipm gaudiū
 id quod petit. De hoc Aug⁹. ait Hoc ple
 num gaudiū nostrū quo amplius nō ē:
 est frui deo trinitate ad cuius imaginē fa
 cti sumus. Hec ille. (Hec in p̄uerbijs lo
 cutus sum vobis) Prouerbiū p̄te est qd
 cōiter est in ore hominuz: vt dicit s. Tho.
 sicut illud: Adolescēs iuxta viā suā rē.
 Sed q̄a talia aliquādo obfcura sūt: oē qd
 metaphozice vel parabolice vlt obfcurē dicit

Fe. III. in Rogatiōibus.

appellat puerbium. Vel fm aliq̄s puerbi
um pprie est dictū pabolicuz: sed ampliat
ad ome pbatū verbū z obsecuz. Un̄ sc̄tus
Tho. modo loquit vno mō z modo alio.
vt p̄tz Joā. x. z Jo. xvij. Sic ḡ fm Chry.
ly hec: demōstrat immediate antedicta que
eis tunc erāt obscura: sed post resurrectōz
per xl. dies ap̄re eis loquebat z clara erāt
q̄ dicebant. Ideo subdis̄ (venit) .i. in prio
est (hora) .i. tepus resurrectiōis: cū tā nō in
puerbis id est obscure (loquar vobis: sed
palam de patre meo) imo z de meīpo quō
sim patri equalis (annūciabo vobis: In il
lo die) .i. in illo tēpore (in noīe meo petet)
quia l. me vep̄ deū inuocabitis.

Quantū ad sc̄dm̄ ch̄is docet q̄ valde
eos pater diligit dices (Et nō dico vob)
Aliq̄ textus habet nūc: sed sunt corrupti
(q̄ ego rogabo patrē p̄ vob) Chryf. Tan
tū assero meū patrē vobis fauere: q̄ nec̄
interuentu meo vlt̄r̄ indigebitis. Hec
ille. Sed p̄tra. q̄. j. Jo. ij. dicit: Aduo/
catū habem̄ apud patrē ḡ p̄ nobis orat:
qd̄ videt esse cōtra p̄d̄icta. Ad hoc d̄: fm
Aug. q̄ ista ch̄is hic dicit nō q̄ nō inter/
pellat p̄ nobis: sed q̄ nō tm̄ est interpellās
sed exaudiens: qd̄ apl̄ cognouerūt quan/
do eis de patre palam nūciavit: z nō ante
Sc̄d̄z Chryf. p̄o sic dicit: nō quia nō in/
terpellat p̄ nobis: sed ad ostēdendū q̄ tā/
ta esset apostolor̄ apud patrē fiducia: q̄
ad ip̄m immediate recurrere possent sine
ch̄is introducere: nec tm̄ sup̄flua est inter/
pellatio ch̄is: sed eoz p̄ces facit exaudibi/
liores (Ip̄se em̄ pater amat vos) Sed ne
discipuli resiliant a magistro q̄i eo vlt̄r̄
nō indigēt: subiūgit (q̄ vos me amast)
Theophi. Cū itaq̄ exideritis ab amore
meo: p̄festim z a paterno decideritis. Hec
ille. Sed p̄tra. j. Joan. iij. ip̄se p̄or dile/
xit nos: ergo non ideo pater amat q̄ nos
amamus: sed ecōuerso. Et p̄firmat: quia
amare ch̄is est bonū: ergo uest nobis a dō
Ergo deus vult nobis hoc bonū qd̄ est a/
mare ch̄im. Ergo iō ch̄im amam̄ q̄ de
nos amat. I. vult nobis p̄dictū bonū. Un̄
amor dei est causa bonitatis in nobis: nō
ecōuerso. In nobis aut̄ bonitas rei ama/
te est causa amoris. nō ecōuerso: vt d̄t san.
Thom. j. q̄. xx. Ad ista dico: q̄ vep̄ pbant.

Probatio p̄o q̄ hic tangit p̄ ly quia: nō est
p̄ causam sed p̄ signū. q̄ nos amare ch̄im
est signū q̄ nos amet de. Vel possumus
dicere q̄ amor dei q̄ vult nobis bonū cha
ritatis est causa q̄ ch̄im amem̄: z amor
ad ch̄im est causa q̄ deus nos amet. volē/
do bonuz gratie cōsummate. Causa inq̄
salte siue q̄ p̄s: q̄ sine charitate nulli vult
deus p̄ferre salutē

Quantū ad tertū docet eos ch̄is q̄ sic
exiuerat a patre ita z ad ip̄m redibat. Jo
dicit (Et credidistis q̄ a deo exiui) q̄i di/
cat: Eodē mō credere debetis q̄ z ad ip̄z
redibo: cū nō merear ab eo separi ex hoc q̄
ei obediu. Sed q̄ apl̄ nō intelligebāt est/
nū exiui filij a patre sed tēpore alē tm̄: quia
credebāt eū a deo missum tanq̄ filij dī p̄
excellentiā gr̄e. Jo de hoc ch̄is instruit eos
dices (Exiui a patre) .i. p̄ eternā generatō
nem z p̄sonalē distinctionē. Est aut̄ ad/
uertendū ex doctrina sc̄i Tho. j. parte. q̄.
xxvij. q̄ in diuinis est p̄cessio siue exit̄: q̄
scriptura hoc noīe vtit in diuinis. Nō at
est ibi p̄ modū corp̄alium: quasi sit localis
motus aut actio transiens i exteriora: cu/
iusmodi est fodere vel ardere. Que em̄ at
tribuunt deo qui est sup̄ om̄ia corp̄alia et
spiritualia: accipiēda sunt fm̄ modū sp̄ia
lium que ei sunt viciniōra: in quibz est p̄/
cessio fm̄ opatiōes h̄manētes: q̄ sunt in/
telligere z velle. Luz ḡois p̄cessio sit fm̄
aliquā actionē: sicut p̄ actionē transeuntē
fit p̄cessio ad extra: ita p̄ immanentē ad i/
tra: vt parz de intellectuē fm̄ quā p̄cedit
verbū seu p̄ceptus mentis: z de volitiōe
fm̄ quā p̄cedit amor. Et q̄ verbū qd̄ de
intelligendo p̄ducit nō p̄t esse accidētis.
oportz q̄ subsistat. Et q̄ in deo nō p̄t eē
diuersitas fm̄ essentiā: oportz q̄ eandē nu
mero naturā z deitatē habeat cū intelligē
te. Nō ei oportz p̄cedēs esse diuersum es/
sentialit̄ ab eo a q̄ p̄cedit: sed sufficit vt sit
p̄sonalit̄ distinctū. Talis at̄ p̄cessio vt ibi
p̄batur potest dici generatio. Sic ḡ fili/
existens in patre p̄ essentia identitatē: exit̄
ab eo p̄ generatiōez z p̄sonalē distinctiōez
Et exiens ab eo: est in eoz ita q̄ semp̄ exit̄ z
semp̄ est in eo. (Et veni in mundū) p̄ car/
nis assumptionē. Nam lz sicut docet san.
Tho. j. parte. q̄. viij. deus sit vbiq̄ p̄ est n/
D

Etiam inquantum in oib⁹ reb⁹ opatur dās eis esse: et p⁹ potentia inquantum omnia ei⁹ potētie subijciuntur: et p⁹ p⁹sentia inquantum oia ita nouit sicut nos ea q⁹ nob⁹ p⁹ntia sunt: tñ d⁹ ad aliquē locū venire inquantum est ibi no⁹ uo mō: sicut d⁹ ad cor petōz venire qñ no⁹ uiter est in eo p⁹ grām (Itey relinq⁹ mōm) q⁹ ad carnis p⁹ntiam: no⁹ q⁹ ad modōs illos q⁹ ut de⁹ vbiq⁹ ē. neq⁹ q⁹ ad generalē mū di gubernatōez et sac⁹m altaris: et q⁹ ad au filiū spūale fidelitū: cū q⁹ est v⁹q⁹ ad p⁹su⁹ mationē seculi *Mat. vl.* (et vado ad p⁹ez) p⁹ celi ascensionē. Sed quō d⁹ iuisse ad pat⁹re cū pater vbiq⁹ sit: Ad hoc d⁹ q⁹ tripli⁹ cter ibat ad pat⁹re. Primo se ei offerēdo i cruce. Sec⁹do se ei p⁹sentādo in immortalitate: Tertio ascēdendo ad celū in q⁹ de⁹ qui vbiq⁹ est spūaliter dicit esse p⁹ ostensionēz sue gl⁹ie: q⁹ et illa corpa pulcritōia fec⁹: imo in celo empyreo corpalis gl⁹ia mōi inchoa⁹ ara est: et in eis se seris fruedū reglarit exhibet. (Dicitur ei discipuli q⁹ apert⁹ q⁹ an⁹ de p⁹re intellexerūt (Ecce nūc palā loq⁹ris et p⁹ uerbu nullū dicit) *Ysa. v. de trimi.* Scie bār discipuli dñm a deo missum: exisse tñ a deo nesciebant. Inenarrabile p⁹o illā filij natiuitatē p⁹ p⁹ritē dicit ist⁹ intelligētes: tūc primū ceperūt aduertere cū illū vide⁹rūt sine puerijs esse locutū. Nō em⁹ p⁹ cō⁹ suetudinē humani part⁹ de⁹ ex deo nascit⁹ cur⁹ a deo exiit⁹ poti⁹ q⁹ part⁹ est. Hec ille (Nūc scim⁹ qm⁹ oia scis) q⁹ s. vt ait *L. h. y. solto.* ea q⁹ in cor⁹ mētib⁹ erat dixerat (et nō est op⁹) tibi (vt q⁹ te interroget) ad hoc vt scias qd⁹ scire q⁹ velit: et q⁹ sunt q⁹ nos scan dalizāt: vt ait *L. h. y. so.* Est tñ op⁹ scire vō lenū vt interroget dñm: sicut d⁹ *Aug.* (In hoc credim⁹ q⁹ a deo venisti) q⁹ s. p⁹u⁹ dere hoim cogitar⁹ potes. vt d⁹ *Aug.*

Feria q⁹rta i Rogatiōibus.

Text⁹ euan. Lu. ca. xi.

Dis vestrum habebit
amicū et ibit ad illū me
dia nocte et dicet illi:
Amice: cōmoda mihi
tres panes: quoniam amic⁹ me⁹
venit de via ad me: et nō habeo

quod ponā ante illū. et ille detra tus respōdens dicat: Noli mihi molestus esse: iam ostiū clausus est: et pueri mei mecū sunt in cubili: nō possum surgere et dare tibi. Et ille si perseuerauerit pulsans: dico vobis nisi nō dabit illi surgēs eo q⁹ amic⁹ eius sit: p⁹ p⁹ter importunitatē tñ ei⁹ surget et dabit illi q⁹ t⁹q⁹t⁹ habet necessarios. Et ego dico vobis: Petite et dabitur vobis: Querite et inuenietis: Pulsate et aperietur vobis. Omnis enim qui petit accipit: et qui querit inuenit: et pulsanti aperiet. Quis autē et vobis pat⁹re petit panē: nunq⁹d lapidē dabit illi: Aut pisce: nunq⁹d pro pisce serpentē dabit illi: Aut si petierit ouū: nunq⁹d porriget illi scorpionē: Si ergo vos cū sitis malis: nostis bona data pat⁹re filijs vestris: quanto mag⁹ pater vester de celo dabit spiritus bonū petentib⁹ se.

Dis vestrū habe

bit amicū etc. Luce. xi. Pro intellectu hui⁹ euangely sc⁹ endū est: q⁹ vt pat⁹z ex textu:

hic quidam ex discipulis Iesu cum vidisset illū orantē: rogauit eū vt doceret quomodo oraret sui discipuli. Et ille dixit illis orationē dominicā: id ē Pater noster. Deinde hortatus est vt magnā p⁹sentia orando haberēt in deū: et ad p⁹seuerant⁹ p⁹rendū: et hoc sub quadā similitudine que in p⁹sentia euāgelio tangit: cū dicit: Quis vest⁹z habebit amicū etc. (Et sententiā in⁹ tendit dicere: q⁹ si aliq⁹s habeat amicū a q⁹ aliq⁹d petat: qd⁹ ille semel aut bis neget: eo q⁹ sit sibi incommoduz prestare quod petit: tamen si frequēter et p⁹seuerant⁹ petat: illa dabit omnino: aut p⁹pter amicitia⁹ taut p⁹pter importunitatē. Et in hoc vult inferre q⁹ multo mag⁹ deus dabit nob⁹: q⁹ p⁹ct